

kommet; men der falder Skylden paa den ærede Rigsdagsmand, som første Gang bragte det ind i Salen, netop i Anledning af Udskrivningsloven for indeværende Aar.

Lindberg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Ja, den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en personlig Bemærkning.

Lindberg: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at førend, jeg kom til at afbryde den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), havde jeg forud begjært Ordet, men det var ikke bemærket af den ærede Formand.

Tscherning: Jeg vil kun bemærke, som vistnok Alle erindre her, at da Forslaget forrige Gang blev indbragt, var det af et Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, og da jeg havde Ordet, sagde jeg strax forud, at det var ikke min Mening, at bringe det til endelig at komme ind i Loven, fordi jeg tilfulde indsaae, at det ikke passede her. Enhver vil kunne tænke sig, at jeg i min Stilling maatte have været udsælselig ved at bringe det ind paa den Maade; thi jeg idetmindste maatte vide, at det ikke passede.

Efterat J. A. Hansen havde frasaldet det af ham optagne Forslag, gif man derpaa, da ingen Flere begjærede Ordet, over til Afstemning, hvorved:

§ 1 (see Anhang VIII, Sp. 106.)

vedtoges eenstemmigt med 85 Stemmer.

§ 2 (see sammesteds):

vedtoges eenstemmigt med 83 Stemmer.

§ 3 (see sammesteds):

vedtoges eenstemmigt med 83 Stemmer.

Uden Afstemning henvises det saaledes vedtagne Lovforslag derefter til 3die Behandling.

Formanden: Jeg skal forholde mig med dette Lovudkast, som med de tvende tidligere, og altsaa bede Endringsforslag til tredie Behandling indgivne indtil imorgen Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 1ste Behandling af „Udkast til Lov om en Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52. (Udkastet findes i Anhang Sp. 23, jfr. Tidens Nr. 2 Sp. 24).

Nothe: Det vil maaskee være i Erindring, idetmindste for Nogle af det ærede Things Medlemmer, at jeg den første Gang, der var Spørgsmaal om en Tillægsbevillingslov til Finantsloven for et Aar, som allerede var udlobet, tillod mig at gjøre opmærksom paa, at det efter min Anskuelse ikke var rigtigt at vedtage Bevillingen under denne Form. Da imidlertid Thinget ikke ved sine Afstemninger billigede denne Anskuelse, skal jeg ikke nu med Hensyn til et Tilfælde af lignende Natur yderligere urgere de almindelige Betragtninger, som i denne Henseende kunne gjøres gjældende, naagt den Erfaring netop i disse Sager, som min Stilling har givet mig, yderligere har forstærket min Overbevisning om, at min Anskuelse dog var den rigtige. Jeg skal heller ikke ved den foreliggende Sag videre opholde mig ved, at den forsaavidt staaer noget anderledes end den af lignende Art, som tidligere har været for, at endeel af Regnskabet for det paagjældende Aar allerede er gennemgaaet, og at Statsrevisionen naturligviis har maattet gjøre Udsættelser om forskellige af de Summer, der her ere opførte til Bevilling, og disse Udsættelser og Antegninger ville altsaa i ethvert Tilfælde komme frem ved Regnskabets Decision, selv om det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget. Dermed skal jeg imidlertid, som sagt, ikke opholde mig, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa nogle særlige Omstændigheder, som finde Sted, navnlig med Hensyn til Forslagets § 8, og som ere af en saadan Natur, at jeg ikke kan nægte, at det forekommer mig ønskeligt, at man udsatte Behandlingen af det paagjældende Spørgsmaal til et senere Stadium. Der er først i § 8 foreslaaet at bevilge en Sum af 42,700 Rbd. til det Beløb, som efter Afslutningen af Regnskabet for 1850—51 forblev Underbalance.

Med Hensyn dertil vil jeg blot erindre om, at Statsrevisionen i sin Beretning om Krigs-